

22 שנה אבישג פחימה
הייתה צעירה מאושרת,
אוהבת ומלאת חיים.

ואז היא פגשה אותו

בסיפור הזה כל נורות האזהרה נדלקו אבל אף אחד לא
הצליח למנוע את סופו: אבישג פחימה נמצאה ללא רוח חיים
כשגופה מלא משככי כאבים, ובן זוגה עצור בחשד שגרם למותה.
עכשיו החברים ובני המשפחה מספרים ל'7 ימים' מה באמת
עבר עליה בחודשים האחרונים, איך השתנתה מאז שהכירה את
דוד נתנזי ולמה דווקא הילדה החזקה הזו נפלה במלכודת שלו

הדר גיל־עד, איתי אילנאי

צילום: חוה גרין/הארץ

היא אמרה כל כך הרבה פעמים שהכל בסדר, שידעתי שמשעו לא בסדר. ענת דודו פחימה

צילום: רפי קולר

נערה חרדית מבית מתיירני יותר מבחינה רחוקה. "אבישג הייתה בחורה שקטה", אפרת מספרת, "תלמידה מאוד עניינית, כזו שמגיעה ללמוד וחוזרת מבית הספר ישיר הביתה. אבל אז, איזה יום אחד, שמעי תי אותה מוזמנת שיר של חילונים בהדרו. אמרתי לעצמי 'היא משלנו'. מהרגע שהפנינו כנו להיות חברות הרגשתי שהוצאתי ממנה אש שהייתה עצורה בתוכה".

הסקרים שנערכו בעולם החרדי המסורג שבו גרלה, קסמו לאבישג. כך, למשל, אפרת, שהיום יש לה גזירה שחורה בטא קונורו, לקחה את אבישג לאימונים. "היא הייתה חזקה פיזית ומסוגלת לפרק בו אדם במכות", היא מספרת, "בגלל זה אני יודעת שאם מישהו היה אלים כלפיה, או מרבר מלובלך, זה היה נגמר באותו רגע". אפרת גם חיברה את אבישג אל מעגל החברים שלה, שהיה שונה מכל מה שהכירה עד אז. אלה היו נערים ונערות חרדים, אבל כאלה שירעו גם לבלות. "היא הבינה שאפשר להיות חרדית, אבל עם תוספות. העיפנו אותנו כמה פעמים מהלימודים", מספרת אפרת בחיוך. "אבל באמת שזה היה על דב רים שטחיים. יום אחד למשל הגעתי לבית הספר עם סוודר של לוקסט (חברת אופנה שהסמלה שלה הוא תנין - ה"א, א", ואמרו לי שמדובר בחיה בטמאה והעיפו אותי הביתה. זה היה הראש".

השיא הגיע בביתה י"א, כאשר אבישג ואפרת הגיעו למסיבת יום ירושלים שעי רכה העירייה במתחם ממילא. "סגרו את הרחוב והייתה הפועה", מספרת אפרת. "אני ואבישג עלינו לבמה ורקדנו. מי שהו צילם והתמונה הגיעה לפייסבוק של העירייה, ואיכשהו המנהלת ראתה את התמונה. אחרי האירוע הזה בהנהלה דרשו שאבישג תביא את החורים שלה. אבל היא כבר רצתה לעזוב כי הרגישה שמתנכלים אליה יותר מדי".

בגיל 16 עברה אבישג לתיכון אקסטרני, השלימה בגרות בחמש יחידות אנגלית ומתמטיקה, ועברה כאלם אירועים, שם הכירה את מנרי. הוא התרשם ממנה ממכת ראשון. "היא הייתה מעניינת כי היא הייתה עובדת כמו מוסיקאית", הוא מספר. "היא הייתה עובדת גם בוקר וגם ערב, בשביל להשיג לחם, בגדים, לשלם ללימודים". "היא הייתה משלמת על עצמה על הכל, כולל קופת חולים", אומרת אבישג בשה. "אבל היא אף פעם לא התלוננה, אף פעם לא אמרה שרע לה. היא הייתה מספרת על הקשיים שלה, אבל תמיד הייתה שמחה".

בנים וסמים, אומרים החברים שלה, תמיד היו בסביבה. אבל אבישג לרבריה שמרה על עצמה מאלה ומאלה. "לא היו לה הרבה בני זוג, כי היה מאוד קשה להגיע לרגש שלה", אומרת אפרת. "בן אדם שערך בר כל כך הרבה קשיים, בונה סביב הלב שלו חסמים. היא לא הייתה נתולה רגש, אבל אי אפשר היה לרגש אותה בקלות. אי אפשר היה לסחוף אותה מהרגליים עם קצת רומנטיקה".

לפני שלוש שנים החלה אבישג את שנת השרות הלאומי שלה באגודה למען החייל ברמת גן, והתגוררה בדירה של בנות שיר רות בתל אביב. במקביל למדה למבחן הפסיכומטרי, ובקורסים הייתה ממלצת. "אחרי השרות הלאומי לא היה לה לאן לחזור", אומרת אבישג בשה. "יום אחד דיברנו והחלטנו ללכת לגור יחד במררררר".

דיות, כולן רווקות בשנות ה-20 המוקדמות לחייה. הנות, ששוכרות כאן חדר, עובדות או לומרות במהלך היום, ועברת שבות למי דרשה, שם הן מקבלות שיעורי תורה מהר בניית המנהלת את המקום. זו דירה צנועה, ללא מזגנים, וחוקר חדרר עצמות. על קירות הסלון תלויות תמונות של הרבנים כדורי, עובדיה יוסף ו"הסטייפלו", אביו של הרב קנייסקי. הקישוטים הם פרחי פלסטק וממונות נוף מיושנות שנתונות במסגרות עץ. "בת מלך יקרה, בישראל? אכלת? אנא שימי לב לסדר ולניקיון", נכתב בשלט קטן שהוצב מעל המבחון המשותף.

מיטתה של אבישג פחימה עדיין מוצעת בסריניו. הסגולים שלה, השמיכה מקר פלת בקפירה ומתחת לכרית מונח ספרון "קריאת שמע על המישה", בפנית החדרון שולחן משרדי זעיר, שעליו סקרה במשך שעות במסגרת לימודיה לתואר ראשון בראיית חשבון במכון טל, מנפוס אקדמי המיועד לנשים בלבד. עכשיו מונחת עליו מודעת אבל, ל"אישה הצנועה והצדיקנית, רודפת צדק וחסר, שנקטפה בטרם עת".

מלבד אבישג בשה אנתנו פיגשים במררר שה עור תמישה מחבריה של אבישג פחימה, שמעריפים להיקרא בשמותיהם הפרטיים בלבד - שולמית, תהילה, אפרת, שיה וני. כל אחד מהם הכיר אותה בשלב אחר בחייה והתמנגט. החברים, נשים וגברים צעירים, מייצגים מנער רחב של חרדיות ירושלמיות, שמאיר מכמה זוויות את חייה שבין נערה שומרת מצוות לאישה שפירנה סה את עצמה ורדעה גם לבלות עד השעות הקטנות של הלילה. למרות ההלם ממותה, כשהם נזכרים בה פניהם הופכות למאורות וחיוך כמו מתקלקל מעצמו. אנתנו מביטים בהם מפחינים חיים באבישג ואי אפשר לטי עות: היה בה כוח שמייצי שמחה.

הוריה, הרב דוד וענת פחימה, חזרו בת שובה לאחד שהתחננו ועברו להתגורר בשכונת גאולה בירושלים. אמה עובדת במפאיה ואביו מעביר שיעורי תורה לבני נוער. אבישג הייתה השלישית מבין עשרת ילדיהם. "היא גרלה את האחים הקטנים שלה מגיל אפס", אומרת אבישג בשה. "היא הייתה כמו אמא בשבילים, את אחר תה הקטנה בת השלוש היא הייתה מביאה למררררר לפעמים. כדי לעשות עליה בייביסיטר". בסמינר החרדי לבנות "נות יסאל" שבו למדה, תבלטה אבישג כת למידה מצטיינת. שם גם הכירה את אפרת,

למי שהתעניין השיבה אבישג שהכל בסדר. יותר מבסדר, מושלם. שהיא עומדת להתחתן עם נסיר חלומותיה. ארבעה ימים לפני מותה, כשניסתה לספר שהנ סיר הזה הוא בעצם מפלצת, זה היה מאוחר מדי. בשיחת טלפון בחולה לאחת החברות היא ועקה, לראשונה, לעזרה. אבל החברים הנאמנים של אבישג כבר לא יכלו לעזור לה. גם הניסיון הנואש של הוריה להתחור אותה הביתה, כשל. אפילו ידה של המש טרה, שנקראה להתערב יומיים בלבד לפני שמתה, הייתה קצרה מלהושיע.

באופן פרדוקסלי רווקא אישיותה הזקנה - פיזית ונפשית - של אבישג, היא זו שמנעה ממנה את העזרה שכל כך הייתה צריכה, וסייעה למותה. החברים הקרובים, שהעריצו אותה וראו בה השראה, סמכו עליה. רדעו שאם מישהו פוגעני כלפיה, היא פשוט תקום ותלך. שאם מישהו אלים כלפיה, היא תשחרר לו את אחת מבעיטות הטאקוונדו המפורסמות שלה. "תמיד חשנו רנו עליה שהיא זו שיוודעת מה נכון", אומר בנו אבישג בשה. "היא בן אדם שהתמודד עם הרבה בחיים, והאמנו שגם עם זה היא תרעד להתמודד. מתברר שטעינו".

ספרו מותה של אבישג פחימה מורכב מאוסף של גורות אודה, רגלים אורמים שקל להבחין בהם בדיעבר. בדיוק בגלל זה, זה סיפור שכל אחד צריך להכיר. בני משפחתה וחבריה האבלים של אבישג מש רטטים עבורנו השבוע, שלב אחר שלב, את החורשים האחרונים בחייה ואת הדינמיקה של מערכת היחסים המסוכנת אליה נשא בה, וזו שהסתיימה באופן הטריגי ביותר. "אם זה קרה לה", אומרת אבישג בשה, "זה יכול לקרות לכל אחת".

לפני שעברה להתגורר עם נתנו, גרה אבישג במררררר שליר הגבעה הצרפתית בירושלים. שם היות יחד 18 בנות חרדי

בישג פחימה ואבישג בשה היו חברות טובות. הכי טובות. אביו שג ואבישג. הן גללו יחד מביתה ד' באחת השכונות החרדיות של ירושלים, ליוו זו את זו במהלך הלימודים באולפנה ובשנת השירות הלאומי, הסתובבו באותה חברה ובאופן כללי היו בלתי ניתנות להפרדה. בשנתיים האחרונות חלקו חדר משותף ותיכננו את העתיד שלהן. אחיות שמדברות על הכל. בלי סודות.

"לא מזמן חזרנו מחתונה של חברה משותפת", מספרת אבישג בשה. "נסענו באוטובוס והתחלנו לדבר. כל אחת סיפרה אוד היא מדיינת את החתונה של עצמה. אבישג אמרה לי, 'בחתונה שלי לא יהיו הרבה אנשים. יבוא רק החברות הטובות, וישת ככף שלנ, ויאילה הביתה'. היא גם לא תיכננה להלאפר בחתונה שלה. היא רצתה לבוא כמו שהיא, נקייה".

החברות כבר לא ירקדו בחתונתה של אבישג פחימה ו"ל. למעשה, האיש שעימו התארסה לפני כמה חודשים, דוד נתנו, יושב כעת במעצר בחשד שגרם למותה. לפני שבועיים, בשבת בבוקר, מצאו אותה חובשים של מר"א בדירה הקטנה שהלקה עם נתנו בשכונת קטמון, כשהיא ללא רוח חיים, ובגופה כמות גזולה של משככי כאב בים. גופתה נטמנה בחור המנוחות. בת 22 הייתה במוחה.

במחשת החודשים הקצרים שבהם ניהלה מערכת יחסים עם נתנו התרחקה אבישג מכל זכרונה ובני משפחתה. הבחורה האגרי גנית, עם העיניים הגדולות והחיוך הממס, תלמידה מצטיינת ועובדת חרוצה, לחומת טאקוונדו עם בעיטה סללנית - הלכה וני מוגה. חברה ומשפחה של אבישג מספרים לנו השבוע אוד הבחור שבו התאהבה בנה סכינה, באישיות מושבת, חומה בצורה. הרבה אנשים אהבו את אבישג - "אבישג" כפי שקראו לה בחייה - אבל את החומה הזו של נתנו אף אחד לא הצליח להחור.

מנדי, חבר של אבישג:

"אבישג ואני היינו בקשר יום יומי, אבל מאז שהם התחילו לצאת ראיתו אותה רק שלוש פעמים, תמיד איתו, בבר. בפעם האחרונה, לפני חודש, זה כבר היה ממש מוזר. היא לא ענתה לשאלות שלי, הוא ישב בינינו והיה עונה במקומה. זה היה כאילו היא הצל שלו. היא חיכתה לאישור שלו לדבר, לשתות, ללכת לשירותים, לענות להודעות בטלפון. הכל"

צילומים: האלבוט המשותף

לות שלי, הוא היה עונה במקומה. זה היה כאילו הוא הצל שלו, היא ממש עמדה פיזית מאחוריו. היא חיכתה לאישור שלו לדבר, לשתות, ללכת לשירותים, להודיע בטלפון. "אבישג ואני היינו מאוד קרובים, אבל מצאנו את עצמי מדבר רק איתו. הוא היה מסתורי, לא ממש ענה לשאלות ולא סיפר בדיוק כמה הוא עובד, אמר שהוא בין

עסקים. שהוא משקיע פה ושם, איראפטר היה להבין ממה הוא מתפרנס. הוא ישב בין אבישג לביני ושאל אותי בשקט: 'מה אתה יכול לספר לי עליה, שהיא לא תפטר על עצמה בחיים'. הוא לא שאל את זה בצחוק, היא באמת רצה לדעת. בשלב מסוים הוא גילה שאבישג ישנה בדרית שותפים שלי במשך חודש וחצי, והוא ישר תקף אותה והיא לא ידעה איפה לקבור את עצמה. בשלב הזה הרגשתי קצת לא נעים והלכתי. זו הייתה הפעם האחרונה שראיתי אותה". אבישג גם הייתה זו שסילמה עבור המשקיעים בסוף הערב. כל הדברים מסכימים שהתנהגות המיני היא הייתה רבה והתקשרה חזו של אבישג, לא הייתה אופיינית לה. "זה לא נתפס שאבישג תתנהג ככה", אמר משה אבל כל אחד מהדברים פגש את אבישג באותה תקופה בנפרד. היא עיזלה לא ירשה עם כמה מהם יחד. "אחד הדברים שאיפשרו את המוות הזה, זה שאנחנו לא דיברנו אחד עם השני", אמר מנדי.

× × ×
הדבר שבלט כמיוחד בראיון עם בת הזוג לשעבר של נתנו, הוא סיפורה כיצד נתנו בורד אותה ממשפחתה ומחבריה. מדבריהם של חבריה של אבישג, נראה שהו בדיוק מה שקרה עם לה. היא הפסיקה כאמור להגיע למרדשה, כמעט ולא נפגשה עם חברותיה והיא כנראה את חבריה. היא נראתה להם אחרת, אפילו אחד מהעובדים בתנאי הסמוכה למקום עבודתה סבבצק רפאים, שם לב שפשוט בה הסתגל. "היא תמיד הייתה עומדת איתנו על המדרכה, מדברת וצוחקת", הוא מספר. "אבל מהרגע שהיא הכירה את הבחור הזה, היא נראתה פתאום כבזויה. לא הייתה יוצאת מהעגלת במשך שעות". חודש וחצי בלבד אחרי שהחלה לצאת עם נתנו, כבר הודיעה אבישג כבר קום עבודתה שהיא מארסת. "היא סיפרה לי שהוא הציע לה נישואים", מספר מנדי שעבר איתה ב'אררת'. "הייתי בהלם". תחילה "בריעדב אני יודעת שפגשתי

בשה. אבל על דוד לא שמעתי עד לפני כמה שבועות".
שולמית: "חודש אחרי שהם הכירו, נפגשו במרדשה והיא סיפרה לי בפעם הראשונה שיש לה חבר. היא התחילה להראות לי תמונות שלה ושלו בטלפון, ובתמונות האלה היא הייתה נראית מאושרת. שמתי בשבילה. הכל היה נראה מושלם, כמו זוג שנמצא יחד ואוהב. ואז כנראה הוא בריקט כתב לה משהו בווטסאפ, והיא מיד לקחה את הטלפון והתחילה לכתוב לו בזמן לחץ כזה, היום, בריעדב, זה היה אמור להדליק לי גורה אדומה. באותו יום הוא כל הזמן הסתכלה בטלפון שלה, והוא מעולם לא הייתה אחת כזאת. הטלפון היה זרוק לה בדרך כלל בתיק. הוא לא נראתה לי מפורדת, אבל ההתנהגות הזו הייתה מאוד מוזרה. אחרי זה היא קמה והלכה, אני לא יודעת לאן. זה היה לפני שלושה חודשים. מאז לא ראיתי אותה".
בשלושת החודשים שחלפו מאז הפסקה אבישג להגיע לחדרה במרדשה. מדי כמה שבועות הייתה מופיעה לפתע, לרוב קחת כמה בגדים ומיד נעלמה. הרבנית, שדיברה איתה בטלפון וגילתה שיש לה חבר חדש, שמעה מאבישג שיש כמה סיימני שאלה סביב ירחותו של נתנו, שאמו היא גיורת. "אחרי זה הוא דיבר אל הרבנית לא יפה בטלפון", מספרת שולמית. "היא ביקשה ממנו תעודות שיעידו על היהדות שלו, והוא לא היה מוכן להראות לה אפילו תעודות".
נתנו, כך מתברר כעת, הסתכסך לא פעם עם בנות זוג בעבר. רק כמה חודשים קודם לכן הועיקו עוברי אורח שוטרים לדירה שבה התגורר עם אישה, לאחר שבין השניים פרץ ויכוח סוער. בת הזוג סיפרה לשוטרים שנתנו תקף אותה בפטישו, אך הוא הכחיש את הדברים ובת הזוג סירבה לבסוף להגיש תלונה במספרה. באתר "פוליטיקלי קוראט" פורסם שבסבוע שעבר ראיון עם אישה שהודתה גם היא כבת זוג לשעבר של נתנו, שסיפרה כי היה מוזיק מרשמים כדי להשיג כדורים פסיכיאטריים ומשככי כאבים שבהם היה סוחר. לדבריה, נתנו גרם לה להתמכר לכדורים הללו, מה שגרם לה לירידה במשקל, הדיברדות נפשי ופאספוזים.
לאחר מותה של אבישג ומעצרו של נתנו, ביקש עורך דינו כי יושל צו איסור פרסום על פרטיו האישיים. כדי למנוע פגיעה בשמו הטוב, בית המשפט לא קיבל את הבקשה, ונראה כי החליטה זו הוכיחה עצמה: מאז מעצרו, לפחות שלוש בנות זוג לשעבר של נתנו העידו במשטרה וסיפרו על פרטי התנהגות והיום ובכתיבים.

שולמית: "היא חיפשה מקום להתח"ק וכו, להתחיל תהליך של בניית בית ומשפחה".
תחילה: "זה תהליך טבעי של הרבה אנשים חודשים או רתיים. יש שלב שבו אתה מתרחק מהעולם החודי, ואז חוזר".
אחרי שעברה למרדשה גרמנה אבישג ללימודי ראיית חשבון. בשנתה הראשונה השיגה ממוצע גבוה, כהרגלה. "היא הייתה מומרת ממשע נבוכר עד המשיש בערב", מספרת בשה, שהייתה שותפתה לחוד. "היא גם עבדה כמובן והכסה כסף כדי לקינות מחשב חדש".
אחת העבודות של אבישג כשלב זה הייתה כחנות "אררת" לתמישי קרושה, כרוחב עמק רפאים שבנושבה הגרמנית. שם פגשה לראשונה את דוד נתנו, שהיה כיר את אחד מבעלי החנויות כרוחב ונהג ממונה בעשר שנים, "צ'ארמור", כפי שמיגדירים אותו כמה אנשים שפגשו אותו, היה בעברו מוכר פרחים והציג עצמו גם כקולנועי. הוא הצליח ללכוד את תשומת ליבה של אבישג והשניים החלו לצאת. "אני מתארת לעצמי שהיא אמרה לעצמה 'הוא בחור חמוד, הוא נראה טוב, יש לו נוכח'".
"אמרת תחילה", הוא גם היה מספיק ג'נטלמן ועם מספיק סבלנות, והצליח לע"טוף אותה. כמעט שסיפרה עליו, היא אמרה שהוא מאוד קידש אותה ושם אותה במרכז. אבל בעצם הוא גם בורד אותה".
מרנע שהחלה לצאת עם נתנו, מיעטה אבישג מלפגוש את חבריה. זו הייתה בדיוק תקופת המכונים בלימודים והם, שהכירו אותה היטב, העריכו שהיא פשוט לוחדת מבוקר עד ערב. לא היה להם מושג שהיא מבלה יותר ויותר זמן עם נתנו. כהתחלה אבישג לא סיפרה לחברותיה, אפילו הטובות ביותר, על החבר החדש שלה. "היא הייתה מספרת לי הכל", אמרת אבישג

לאה, אחות של אבישג: "חודש לפני מותה אבישג התקשרה אליי, סיפרה שהם התארסו וביקשה שניכגש. עשינו מפגש וכולם הגיעו, אבל היה מאוד קשה לדבר איתה. דוד לא זז ממנה, וכל הזמן לקח אותה למרפסת. המפגש הסתיים כשאנחנו לא יודעים עליו כלום, יצאתי עם יותר סימני שאלה ממה שהיו לי לפני. זאת הפעם האחרונה שראיתי אותה"

גם משפחתה הרגישה שהיא תופסת מרחק. "הפעם האחרונה שראיתי אותה הייתה חודש לפני מותה, כשהיא באה להכיר לנו את דוד", מספרת אחותה לאה. "היא התקשרה אליי, סיפרה שהם התארסו וביקשה שנארגן מפגש. עשינו מפגש וכו' לם הגיעו, אבל היה מאוד קשה לדבר איתה. דוד לא זז ממנה, וכל הזמן לקח אותה למרפסת. המפגש הסתיים כשאנחנו לא יודעים עליו כלום, יצאתי עם יותר סימני שאלה ממה שהיו לי לפני".
אחרי שאבישג הפסה מרחק מהמשפחה, מהמרדשה ומחבריה, השלב הבא היה ניתוק מהלימודים, הרבה מהי הכי חשוב בחייה. לסמסטה שהחל לפני כמה שבועות היא כבר לא הגיעה, וגם הברכה הטובה ללימודים, נ, שאותה בילתה שעות על גבי שעות בהכנות למבחנים, לא ראתה אותה במשך כמה שבועות. בריעדב, מס' פתח אבישג בשה שסבאבישג עונה את המרדשה, היא לא השאירה מאחור רק את הבגדים שלה, אלא גם את המחשב ששימש

אותה אחרי שהיא כבר התארסה, היא לא סיפרה לי. היא כן אמרה שיש לה מישהו והיא מאושרת. היא שדררה שהכל מצויק. לדעתה היא לא סיפרה לי שהיא מתחתנת. כי היא ידעה שאני אכסח אותה".
אבישג בשה: "היא ידעה למי לא לספר. למי שהיא ידעה שיפרגן לה, היא סיפרה שיש לה חבר או שהיא מארסת. למי שהיה נכנס בה, היא לא סיפרה כלום".
"אבישג ואני היינו בקשר יום יומי", מספר מנדי, שעובד כמרימן באחד הפאבים כשוק מחנה יהודה. "אבל מאז שהם התחתנו לו לצאת ראיית אותה רק שלוש פעמים, תמיד איתו. כבר בפעם השנייה הם ישבו אסף אותה משם, ובפעם השנייה הוא רק בצד, לא התערבבו בכלל. היו שם חברים שלה אבל היא לא יצרה קשר עזו, גם לא איתי. אמרתי, 'כש עכשיו היא בוגיגית טובה והיא רוצה להשקיע בו, אז היא מת' נהגת בתנאים. אבל בפעם השלישית, לפני חודש, זה כבר היה ממש מוזר. הם באו וישו בנו לסיגוריה בחוץ. היא לא ענתה לשא"

"במקום הכנות לחתונה, עשינו הכנות להלוויה". אבישג ז"ל בשמלת הכלה וההזמנה לחתונה

"אם זה קרה לה זה יכול לקרות לכל אחת". נתני ובחיה ז"ל

צילום: תהאילום בתפוחות

לוח שלי, הוא היה עונה במקומה. זה היה כאילו היא הצל שלו, היא ממש עמדה פיזית מאחוריו. היא חיכתה לאישור שלו לדבר, לשתות, ללכת לשירותים, לענות להורעות בטלפון. "אבישג ואני היינו מאוד קרובים, אבל מצדא תי את עצמי מדבר רק איתו. הוא היה מסתורי, לא ממש ענה לשאלות ולא סיפר בדיוק כמה הוא עובד, אמר שהוא בין עסקים, שהוא מסיק פה ושם, א"אפשר היה להבין מזה הוא מתפרנס. הוא ישב בין אבישג לבניו וסאל אותי בשקט, 'מה אתה יכול לספר לי עליה, שהיא לא תספר על עצמה בחיים'. הוא לא שאל את זה בצחוק, הוא באמת רצה לדעת. שכלב מסוים הוא גילה שאבישג ישנה בדידת שותפים שלי במשך חודש וחצי, והוא ישר תקף אותה והיא לא ידעה איפה לקבור את עצמה. שכלב הזה הרגישתי קצת לא נעים והלבתי זו הייתה הפעם האחרונה שראיתי אותו". אבישג גם הייתה זו שסילמה עבור המשי קאות בסוף הערב.

כל החברים בסביבים שהתנהגות המי רצה והסקטה חוו של אבישג, לא הייתה אופיינית לה. "זה לא נתפס שאבישג תתנהג ככה, איבר משה. אבל כל אחד מהחברים פגש את אבישג באחת תוספה בנפרד. היא מעולם לא יסבה עם כמה מהם יחד. 'אתה הברכה שאישרו את המוות הזה, זה שאנחנו לא ריברנו אתה עם השני', איבר משה.

× × ×

הרבר שכלב ממויחד בראיון עם בת הווני לשעבר של נתני, הוא שסיפרה כיצד נתני בודד אותה ממספתה ומתבריה. מדיכודים של חבריה של אבישג, נראה שזה בדיוק מה שקרה גם לה. היא הפסיקה כאמור להגיב למררשה, כמעט ולא נפגשה עם חברותיה וכאשר כן ראתה את חבריה, היא נראתה להם אחרת. אפילו אחד מהעובדים בחנות את הטלפון למטוס עברתה סבעק רפאים. שם לב שמישהו בה הסתנה. "הוא תמיד הייתה עומדת איתנו על המדרכה, מרברת וצוחקת", הוא מספר. "אבל מרררעו שהיא הכירה את החבור הזה, הוא נראתה פתאים כבדיה. לא הייתה יוצאת מהחנות במשך שעות". חודש וחצי כלבר אחרי שהחלה לצאת עם נתני, כבר הודיעה אבישג בכו קום עבודתה שהיא מאורסת. "היא סיפרה לי שהוא הציע לה נישואים", מספר משה שעבר איתה ב"אדרת". "הייתי בהלם". תהילה: "ברעעבר אני יודעת שפגשתי

בשה. "אבל על דוד לא שמעתי עד לפני כמה שבועות". שולמית: "חודש אחרי שהם הכירו, נפישנו במדרשה והיא סיפרה לי בפעם הראי שונה שיש לה חבר. היא התחילה להראות לי תמונות שלה ושלו בטלפון, ובתמונות האלה היא הייתה נראת מאושרת. שמתי לב שבבילה הכל היה נראה מושלם, כמו ווג שנמצא יחד ואוהב. ואז כנראה הוא בדיוק כתב לה משהו בווטסאפ, והיא מיד לקחה את הטלפון והתחילה לכתוב לו במין לחץ כזה. היום, ברעעבר, זה היה אמור להדליק לי נורה אדומה. באותו יום היא כל הזמן הסתכלה בטלפון שלה, והיא מעולם לא הייתה אחת כזאת. הטלפון היה זרוק לה בדרך כלל בתיק. היא לא נראתה לי מפרדת, אבל ההתנהגות הזו הייתה מאוד מוזרה. אחרי זה היא קמה והלכה, אני לא יודעת לאן. זה היה לפני שלושה חודשים. כואו לא ראינו אותה".

בשלושת החודשים שחלפו מאו הפסיקה אבישג להגיב לחודיה במדרשה. מרי כמה שבועות הייתה מופיעה לפתע, לר קחת כמה בגדים ומיד נעלמת. הרבנית, שריברה איתה בטלפון וגילתה שיש לה חבר חדש, שמעה מאבישג שיש כמה סי מני שאלה סביב יהדותו של נתני, שאמו היא גיורת. "אחרי זה הוא דיבר אל הרבנית לא יפה בטלפון", מספרת שולמית. "היא ביקשה ממנו תעודות שיעידו על היהדות שלו, והוא לא היה מוכן להראות לה אפילו תעודת זהות". נתני, כך מתברר קעת, הסתכסך לא פעם עם גנות ווג בעבר. רק כמה חודשים קודם לכן הועיקו עוברי אורח שוטרם לדרייה שבה התגורר עם אישה, לאחר שבין השניים פרץ ויכוח סוער. בת הווני סיפרה לשוטרים שנתני תקף אותה בפטישו, אך הוא הכחיש את הדברים ונת הווני סיברה לבסוף להגיש תלונה במשטרה. באתר "פליטינקי ישראל" מודס בשבוע שעבר ריאיון עם אישה שהודתה גם היא כבת ווג לשעבר של נתני, שסיפרה כיצד היה מוזיק מרמשים כדי להשיג כדורים פסיכיאטריים ומשככי כאבים שבהם היה סוחר. לדבריה, נתני גרם לה לחתמך לכדורים הללו, מה שגרם לה ליורדה במשקל, הידרדרות נפ שית ואף אפיונים.

לאחר מותה של אבישג ומעצרו של נתני, ביקש עורך דינו כי ייטל צו איסור פרסום על פרטי האישים, כדי למנוע מגיעה בשמו הטוב. בית המשפט לא קיבל את הבקשה ונראה כי החלטה זו הוכיחה עצמה: מאו מעצרו, שלישי גנות ווג לשעבר של נתני העידו בכשרה וסיפרו על רפויס התנהגות וביעיות.

שולמית: "היא חיפשה מקום להתחזק בו, להתחיל להליך של בניית בית ומשפחה". תהילה: "זה התליך טבעי של הרבה אנשים חרדים או חרדים. יש שלב שבו אתה מתרחק מהקולם החרדי, ואחר". אחר שעברה למדרשה נרשמה אבישג ללימודי ראיית חשבון. בשנתה הראשונה הושגה ממוצע גבוה, כהרגלה. "היא הייתה מומרת מתשע בבוקר עד חמש-שש בערב", מספרת בשה, שהייתה שותפתה לחבר. "היא גם עבדה כמוכונ וחסכה כסף כדי לקינות מחשב חיש".

אות העבודות של אבישג שכלב זה הייתה כנחות "אדרת" לתשמישי קרושה, ברובו עמק רפאים שבמושבה הגרמנית. שם פגשה לראשונה את דוד נתני, שה כיר את אחד מעולי התנויות ברחוב ונהג להסתובב באורך. נתני, גבר נאה ומבוגר ממנה בעשר שנים, "צ'ארמני", כפי שמי גרירים אותו כמה אנשים שפגשו אותו, הוא עכברו מוכר פרחים והציג עצמו גם כקולנוען. הוא הצליח ללכוד את תשומת ליבה של אבישג והשניים החלו לצאת. "אני מתארת לעצמי שהיא אמרה לעצמה 'הוא בחור חמוד, הוא נראה טוב, יש לו נוכח חות', ואמרת תהילה. 'הוא גם היה מספיק ג'נטלמן ועם מספיק בלבנות, והצליח לעי טוף אותה. במעט שסיפרה עליו, היא אמרה שהוא מאוד קידש אותה ושם אותה במרכז. אבל בעצם הוא גם בודד אותה".

מרגע שהחלה לצאת עם נתני, מיעטה אבישג מלפגוש את חבריה. זו הייתה בדיוק תקופת המבחנים בלימודים והם, שהכירו אותה היטב, העריכו שהיא פשוט לומדת מבוקר עד ערב. כל היה להם מושג שהיא מבלה יותר ויותר זמן עם נתני. בתחילה אבישג גם לא סיפרה לחברותיה, אפילו הטובות ביותר, על החבר החדש שלה. "היא הייתה מספרת לי הכל", אמרת אבישג

"במקום הכנות לחתונה, עשינו הכנות להלוויה". אבישג ז"ל בשמלת הכלה וההזמנה לחתונה

לאה, אחות של אבישג: "חודש לפני מותה אבישג התקשרה אליי, סיפרה שהם התארסו וביקשה שניפגש. עשינו מפגש וכולם הגיעו, אבל היה מאוד קשה לדבר איתה. דוד לא זז ממנה, וכל הזמן לקח אותה למרפסת. המכגש הסתיים כשאנחנו לא יודעים עליו כלום, יצאתי עם יותר סימני שאלה ממה שהיו לי לפני. זאת הפעם האחרונה שראיתי אותה"

גם משפחתה הרגישה שהיא תופסת מרוק. "הפעם האחרונה שראיתי אותה הייתה חודש לפני מותה, כשהיא באה להכיר לנו את דוד", מספרת אחותה לאה. "היא התקשרה אליי, סיפרה שהם התארסו וביקשה שנארגן מפגש. עשינו מפגש וכר לם הגיעו, אבל היה מאוד קשה לדבר איתה. דוד לא זז ממנה, וכל הזמן לקח אותה למרפסת. המפגש הסתיים כשאנחנו לא יודעים עליו כלום. הרגשתי שיצאתי עם יותר סימני שאלה ממה שהיו לי לפני". אחרי שאבישג תפסה מרוק מהמספח, חה מהמררשה ומהחברים, השלב הבא היה ניתוק מהלימודים, הרבר שהיה הכי חשוב בחייה. לסמסטר שהחל לפני כמה שבועות היא כבר לא הגיעה, וגם חברתה הטובה ללימודים, נ, שאיתה ביולתה שעות על גבי שעות בהכנות למבחנים, לא ראתה אותה במשך כמה שבועות. ברעעבר, מספרת אבישג בשה שששאבישג עזבה את המדרשה, היא לא השאירה מאחור רק את החברים שלה, אלא גם את המחשב ששימש

אותה אחרי שהיא כבר התארסה, והיא לא סיפרה לי. היא כן אמרה שיש לה משהו והיא מאושרת. היא שידרה שהכל מצוין. לדעתי היא לא סיפרה לי שהיא מתחננת, כי היא ידעה שאני אכסח אותה". אבישג בשה: "היא ידעה למי לא לספר. למי שהיא ידעה שיפרגן לה, היא סיפרה שיש לה חבר או שהיא מאורסת. למי שהיה נכנס בה, היא לא סיפרה כלום". "אבישג ואני היינו בקשר יום יומי", מספר מנדי, שעובד כפרמן באחד הפאבים בשוק מחנה יהודה. "אבל מאו שהם התחילו לצאת ראינו אותה רק שלוש פעמים. תמיד איתו, בבר. בפעם הראשונה הוא רק אסף אותה משם, ובפעם השנייה הם ישבו בצד, לא התערבנו בכלל. חיו שם חברים שלה אבל היא לא יצרה קשר עין. גם לא איתי. אמרתי, 'בטח עכשו היא בוגיגית טובה והיא רוצה להשקיע בו, או היא מתנהגת כהתאם. אבל בפעם השלישית, לפני חודש, זה כבר היה ממש מזוה. הם באו וישו בנו לסיגריה בחוץ. היא לא ענתה לסיא

"סמכנו עליה בגלל שהיא הייתה כל כך חזקה". התברר של אבישג (מימין): אבישג בשה, מנדי, אפרת ושולמית

אותה ללימודים. עוד דגל אדום שפוספס.
הפעם האחרונה שנפגשה עם הוריה הייתה ביום שני, בחמישה ימים לפני מותה. היא הגיעה עם נתני לבית המשפחה כדי לה שאיל את הרכב המשפחתי, ועי לתת לפגוש את הוריה כשנתני מתחין לה בחוץ. "היא נכנסה לרבע שעה, לא יותר", מסחרר האב. "היא הראתה לנו תמונות של שמלת הכלה שלה, כשהוא מחכה לה לטסה. זה היה נראה לי משונה שהוא לא עלה בכלל. למחתת היה לנו אירוע משפחתי והיא לא הגיעה. זה לא מתאים לה כי היא תמיד אהבה מפגשים, אהבה להשמוע".

"ו' הפעם האחרונה שחיבקתי אותה", מוסיפה אמה ענת. "היא ניסתה לשרד עס קום כרגיל, אבל היא נראתה לי שונה".

הורמים התת-קרקעיים שסחפו את אבי' שג, אלו שעד כה היה אפשר להתעלם מהם, התפרצו במלוא העוצמה יומיים אחר כך. לאחר שעזבה את חדרה במדרשה התגוררה אבישג עם נתני בשכונת קטמון, ביחידת דירור קטנה הצמודה לביתו של אביו. לפני שבועיים וחצי, ביום רביעי, שלושה ימים בלבד לפני מותה, התקשרה אבישג לפתע לחברתה נ' כשהיא נסערת. ככל הנראה, השיחה נערכה מתחת האוטובוס שמכוכה ליחידת הדירור שבה גרה עם נתני. "היא הייתה בחוסטריה, כפחד, בפאניקה", מסי' ענת. "היא שאלה אותי: 'אבישג אמרה לנ', 'הוא עוקב אחריי, הוא מחטט לי בטלפון, הוא אובססיבי, קנאי, הוא לא נותן לי ללכת'. היא סיפרה שהיא ברחה מבית לחמש דקות, שהיא לא יודעת מה לעשות, שהיא רוצה לפרק את הווגיות".

נ' דחתה באבישג שמתקשר להוריה, כדי שיגיעו לקחת אותה הביתה. אבישג לא התקשרה באותו יום להוריה, אבל אמה קיבלה הודעה שנשלחה מהטלפון שלה, ובה היא מרונתת שהיא ישנה אצל נ'. למי חרת בנבון נ' התקשרה לאם כדי לשאול מה שלומה של אבישג. האם ענת הותפתה לגלות שאבישג לא ישנה אצל נ', ונתורה לשמוע על השיחה שנערכה ביום הקודם. לדבריה תהילה, השיחה הו איתרה את המר ער. "אבישג היא טיפוס סורר. היא יודעת לשת בשקט ואו לצאת לטרון", היא מסי' למחתת שיחת הטלפון, יום חמישי, התייצבה האם ענת כחברה של נתני, נחושה להציל את בתה. מי שפתח לה את הדלת היה אביו של נתני. "הוא פתח לי את הדלת ואמר שאבישג אצל חברה שלה

או בעבודה", מספרת האם ענת. "שאלתי אותו אם הכל בסדר, והוא ענה לי כן. הוא עמד בכניסה לדלת ולא נתן לי להיכנס. זה היה מוזר, כי זו פעם ראשונה שאני פוגשת אותו, חודש לפני שאנתנו אמורים לחתן את הילדים. יצאתי משם בלב כבד, ואחרי שעותיי חזרתי, רפקתי שוב ולא ענו לי". כשכל זה נפל האסימון. האם הגסערת התקשרה למטרה ורווחה כי בתה נעדרת, ובקבוצת כך הגיעו שני שוטרים לדרי רה. לאחר רין דברים עם האב יצאה אבישג לשוטרים וסיפרה להם שהיא בסדר, וכי היא לא מעוניינת לפגוש את אמה. לדברי המשטרה, לא היה בסמכותם של השוטרים להתערב במקרה. מכיוון ואבישג היא בגי' רה ואין אפשרות לאלץ אותה להיפגש עם אמה. הם עזבו את המקום. זו הייתה הפעם האחרונה שמישהו ראה את אבישג בחיים. "היא כעסה עליי שהומנתי מטרה", מספרת ענת. "התקשרה אליי ואמרה שהיא לא ילדה קטנה, שהכל בסדר. היא אמרה כל כך הרבה פעמים שהכל בסדר, שידעי' מי שמשוה לא בסדר. ואו ניתקה. זו הפעם האחרונה שדיברנו".

יומיים אחר כך, בשבת צעהוריים, הת' קבלה שיחה במוקד 100 של המשטרה. על הקו היה נתני, שריווח על אישה מחוסרת הכרה בדירתו לאחר שלקחה סמים. אנשי מר"א שהגיעו למקום מצאו את אבישג שכובה באחד החדרים בדירה הרחוקה. נ"י סיווגת ההחייאה שלה כשלו. "הייתי בבית הכנסת כשבאו להודיע לי שהיא מתה", מספר אביה של אבישג. "ראיתי את קצין המשטרה מתקרב לעברי, ואמרתי לו: 'גידר לי שאני טועה, ושזו לא אבישג'. הרגשתי שמישהו נלקח לי מהנשמה". לשוטרים שהגיעו לזירה סיפר נתני שהיא ואבישג נטלו יחד כדורים, וכשהוא התעורר בבוקר שם לב שהיא אינה מגי' בה. בהמשך סינה את גרסתו וסיפר כי הוא ואבישג היו אמורים להתחתן בעוד כחודש, וכי בערב לפני כן התפתח ביניהם ייכוח שבמהלכו הודיעה לו אבישג שהיא עוזבת אותו. בעקבות כך הוא החליט להתאבד באמצעות בליעת כדורי פרוקטס, משככי

כאבים עוצמתיים וממכרים שניתן להשיג בבית מרקוח. אותם החזיק לרבריו במרסס לאחר שהיה מעורב בתאונת רכבים. מאוחר יותר יגלו במטרה כי המרססים הללו ככל הנראה זויפו. ביררה אף נמצא נכתב התאבדות קצר. שבו כתב נתני שהוא מעוניין לתרום את כספו בצדקה. 150 אלף שקל למען נוער בסיכון. כתב באות השורות בכתבו. בפ האיספה נמצאו גם פיסות ריקות רבות של הכדורים אותם בלעו היא ואבישג. נתני סיפר שאחר שנטל את הכדורים נרדם, וכשהתעורר בבוקר מצא את אבישג בחי' סרת הכרה לידו. הוא טיפל בבית חולים. אס נמצאו סימני צקצק כמחוז סמעידיים כי שכן נטל כמות גדולה של מסככי כאבים בהמשך סיפק נתני עוד נרסאות סותרות לשוטרים. ראה נחקר. נעצר בסיום החקירה, ומעצרו הורחק מאו שלוש פעמים בבית המשפט.

נופתה של אבישג נשלחה למסכן ליה פואה סמסית, במטרה להבין מה הייתה סיבת המות ולאסוף ראיות שיכולות להס' רטט את השעות האחרונות בחייה. במסין איתרו בבדיקה חיצונית שני תמיכים ידניים על גופה, אך לא נמצאו סימני אד' מות הקשורים במותה. כמו כן נערכה לה בדיקה טוקסיקולוגית, ונמצאו שאריות של חמרים רעילים כנופה. בעקבות כך ביקשו במר"א לערוך לטפס ניתוח, אך המשפחה התנגדה לכך כסעמי רת. לאחרונה פנתה המשטרה למשפחה שוב בבקשה כי הגופה תוצא מהקבר ותיקעד לה ניתוח, מה שיי' גידול את הסימנים לתאשמות ולהשענת של נתני בגרימת מותה. "כשנקבל את התוצאות, אני מניח שכולנו נבין מה קרה עם בחרר", הסביר נציג המשטרה בדיון. שם כה מסרבת המשפחה לביצוע הניתוח, לשענתה, מכיוון שהנתיחה יכולה להוכיח שאבישג מתה כתוצאה מנטילת הכדורים, אך לא תוכל להוכיח שאולצה לבלוע אותם. נתני חסר בהמתה בקלות דעת, שידול או סיוע בהתאבדות, ויוף מרסמים רפואיים ועיר, ומעצרו הורחק הסובע בשמונה ימים. בשלב מסוים נעצר גם אביו של נתני בחשד לשיבוש חקירה: מצלמות נסתרות שהתקין נה המשטרה גילו כי לאחר פיגור הגופה, האב נכנס לדירה ררך המרפסת וביצע מספר פעולות שנועדו לשבש את חזירה.

"זה חלום רע שלא נגמר", אומרת לנו בכאב ענת, אמה של אבישג. "במקום הכי נוח לחתונה, שישנו הכנות להלוויה. במקום שמלת כלה, תכריכים". הסובע הגיע האב ידו למרדשה שבה שרתה בני עד לאחריונה.

"לא רציתי שהחברות שלה שייקחו מא' מות", הוא אומר. "ביקשתי מהן שייקחו מא' בישג את המושב בציה, את הרצון הטוב, שהן ימשיכו את המורשת שלה. היה לי חשוב שהבנות יתעוררו, אבל בעיקר שילמדו לשחק ושלל הגיעו למצב שהבנות שלה הגיעה אליו. אני לא רוצה שזה יקרה לעוד בנות". חברה של אבישג מחייכים כאמור כשהם נזכרים בה, אבל בליבם יש לא רק עצב, אלא גם תחושת החמצה. שוב ושוב הם מנסים לברר כיצד פיספסו את סימני האזהרה, כיצד נתנו לחברה שלהם לחמוק להם בין הדידים. "אבישג מאוד קידשה את הפרטיות שלה, ובשבילנו לבוא ולהתערב, זה היה לחלל את הפרטיות הזו", אומרת תהילה. "אני הייתי בראש של 'למה את חופרת לה למה את חודרת לה לפרטיות' סמכתי עליה בגלל שהיא הייתה כל כך חזקה", מצטרפת שולמית.

"היא כל כך רצתה להתחתן והיא נבל' עה", אומרת אפרת. "היא אמרה, לא אכפת לי מה אתם אומרים, אני אהבתי אותו ואני רוצה בית משלי". היא גם חשבה לעצמה שזה יוריד ממנה קצת אחריות, שיהיה לה בית משלה והיא לא תצטרך לראווג לאחים שלה יותר. היא רצתה פינה היחסים איתו היו בריחה".

כמה שעות לאחר שנועד לו שנפטרה, שלל משה לתברתו אבישג הודעת ווטסאפ. "לא אסכח איתך נעמה הטורה שבחורות", כתב לה. "את תמיד תישארי אצלי בלב. לא אסכח לעולם את הדרך שכל להפין אור וסכה לאגשים. להיות חזקה ולהקליל את החיים. אני אשתדל במיטב יכולת להפיץ את הבשורה שלך. ולעשות טוב בעולם כמו שאת צריכה. לזרה על שוכרת אותי לא הייתי שם שבילך מספיק". בטלפון של משה ליד התורעת לאבישג, מסומן עד היום כי אהר, אפיה.

נציגת עירי' ירדה שוישן, המייצגת את ידד נתני. "על אף הרצון להשחרר את מרשי, ולהעליל עליו שקרים, מרשי טוען כי לא הייתה לו כל תרומה במותה של המנוחה. הוא אהב אותה, רצה להינשא לה וכיסי מבכה את מותה. משפחתה התנגדה לנתיחת הגופה מסעמי רת, מה שיצר נזק ראייתי חמור. בני הזוג היו בקשר ווגי במשך ארבעה חודשים וחצי והתגוררו בחדר ברי' רת אשר מסר כי המנוחה החליטה לנתק קשר עם משפחתה מסעמי השמור רים עימה וטענות שונות הנוגעות להת' הגאות שלפיה, הם רבריו בלע".

עויד רוזית אליהשרב, מר' מחיית במשפט פלילו ובליוויו נפגעי עבירה, המייצגת את משפחת חזימה: "שבועיים חלפו מאז הרצח המזועזע, ובכל יום שעובר אנחנו מגלים עוד ועוד פיסות מידע בתוך החור השחור של הפרשה האפלה הזו. כתיבת הפרודוה הזו רובץ איש אפל, שפעל לאורך תקופה כשיתיות, תוך שימוש במרמה ויוזפים, הפיל לא מעט קורבנות ברשת. אבישג פחימה ויל היא רק הקצה הכואב והמוזע' זע של הקרחון בפרשה הזו, שעוד תתגלה, תלטלל ותזועזע עולמות, אבל כבר היום אנחנו יודעים להגיד בבירור - הכתובת הייתה על הקיר".

צילום: רפיאל טל/העיתון

Hadargg28@gmail.com
itayilnai@hotmail.com